

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. Харманли, 11.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАРМАНЛИ, ЧЕТВЪРТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на девети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Минка Ив. Китова

при участието на секретаря Т.Г.Ч.

като разгледа докладваното от Минка Ив. Китова Административно наказателно дело № 20215630200438 по описа за 2021 година

Производството е по глава III раздел V чл.59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания .

Обжалвано е Наказателно постановление 21-0271-001276 от 09.07.2021 г. на Началник група в РУ Харманли към ОД на МВР – Хасково, с което на ЯНК. К. СТ. ЕГН ***** с адрес гр.Харманли, ул. *** на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл.185 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 20,00 лв. за нарушение на чл. 6, т.1 от ЗДвП.

Жалбоподателят счита, че наказателното постановление е неправилно, незаконосъобразно и необосновано. В същата се сочи, че Административно-наказващият орган неправилно го е санкционирал с разпоредбата на чл.185 от ЗДвП, като посочва, че е нарушил разпоредбата на чл.6 т.1 от ЗДвП, като е отбелязал, че не се е съобразил с пътната обстановка. Посоченото обстоятелство, че е извършил маневра изпреварване на лек автомобил „Опел Вектра“ с рег.№ **** при наличие на единична непрекъсната линия „М1“ било невярно. Изпреварването на лекия автомобил го е предприел по ул. *** в момент на движението при прекъсната единична линия на пътното платно, която била на кръстовището на ул. *** и ул. ****, като в този случай наложената санкция по чл.185 от ЗДвП била незаконосъобразна и неправилна. Жалбоподателят моли съда да отмени изцяло атакуваното НП като неправилно и незаконосъобразно и моли да му се присъдят разноските по делото.

В съдебното заседание жалбоподателя ЯНК. К. СТ. ЕГН *****

не се явява. Не се явява и защитникът му адв. Г.М. – АК гр. Хасково, с пълномощно по делото.

Ответникът по жалбата – РУ – Харманли при ОД на МВР - Хасково не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от **фактическа страна** следното:

На 03.07.2021 г. в 13:50 часа в гр.Харманли на ул. ***** на кръстовището образувано с ул. **** посока ул. **** управлявайки собственият си мотопед „Ямаха“ 50 с регистрационен номер ****, извършва маневра изпреварване на лек автомобил „Опел Вектра“ с регистрационен номер **** при наличие на единична непрекъсната линия "М1" е извършил: не съобразява поведението си с пътната маркировка, с което виновно е нарушил чл.6 т.1 от ЗДвП.

Свидетелят ЗЛ. ТР. М., сочи, че на 03.07.2021г. около 14,00 ч оперативният дежурен на РУ Харманли ми се обадил и му съобщил, че е възникнало ПТП в гр. Харманли на ул. *** на кръстовището, образувано с ул. ***. На място свидетелят установил лек автомобил „Опел Вектра“ и 50-кубиков мотопед „Ямаха“, които били на платното за движение. Лекия автомобил „Опелът Вектра“ бил с деформация в предна лява част на автомобила. Там бил и водачът на „Опел Вектра“, от когото разбрал, че около 13,50ч. на 03.07.2021 г. управлявал „Опел Вектра“ по ул. ***. Стигайки на кръстовището, образувано с ул. *** предприел маневра завиване наляво. Не е видял мотопеда, който е минавал покрай него и го е изпреварвал, поради което последвал удъра между тях. На място не установил водача на мотопеда Я.К.. Свид. М. бил уведомен, че същият е отишъл в ЦСМП Харманли, за да го прегледат. Отишъл в ЦСМП Харманли и там установил ЯНК. К. СТ.. Медицинските лица му извършили преглед, след което заедно с него се върнали на местопроизшествието. Там той им посочил мястото, където е предприел маневрата за изпреварване и там пътят бил очертан с единична непрекъсната линия „М1“, която по ЗДвП е забранено да се застъпва и да се пресича. Жалбоподателят я е пресякъл, предприел е маневра изпреварване на лекия автомобил „Опел Вектра“ и са се сблъскали. На място на нарушението е забранено да се изпреварва, тъй като пътната маркировка е единична непрекъсната линия „М1“, която забранява да се застъпва и пресича, а жалбоподателят я е пресякъл и предприел маневра изпреварване на лекия автомобил. В подкрепа на показанията на свид. ЗЛ. ТР. М. са и показанията на свид. М. Н. АТ..

АУАН е съставен от актосъставителя свид. ЗЛ. ТР. М. в присъствието на свидетеля М. Н. АТ. и жалбоподателя, посочен като нарушител. На жалбоподателят ЯНК. К. СТ. е връчен АУАН, като същият го е подписал без възражения. При издаване на наказателното постановление, административнонаказващият орган е възприел изцяло фактическата обстановка, описана в акта за установяване на административно нарушение,

квалифицирайки нарушението по чл.6, т.1 от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка се установява от представените по делото писмени доказателства АУАН Серия АА №981507 от 03.07.2021 г.; НП №21-0721-001276 от 09.07.2021 г, издадено от Началник група към ОДМВР Хасково, РУ Харманли; заверено копие на Заповед №8121з-515/14.05.2018 г. на министър В. Р.; заверено копие на Заповед №8121з-825/19.07.2019 г. на министър М. М., писмо с вх.№4864/26.11.2021г. от Административно-наказващия орган РУ-Харманли, към което е приложено заверено копие на Констативен протокол за ПТП с пострадали лица №25 от 03.07.2021 г., както и от показанията на разпитания в хода на делото свид. ЗЛ. ТР. М. са и показанията на свид. М. Н. АТ.. По своя доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на доверие гласни доказателства са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение и неговото авторство, времето и мястото на осъществяването му, като потвърждават фактическото му извършване от жалбоподателя ЯНК. К. СТ.. Същите са еднопосочни с останалата доказателствена съвкупност, поради което ги възприема като достоверни при обосноваване на фактическите си изводи.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът намира от **правна страна** следното:

По допустимостта на жалбата

Същата е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното физическо лице, в преклузивния срок по чл.59, ал.2 ЗАНН, както и срещу подлежащо на обжалване НП. С оглед на това жалбата е породила присъщия ѝ суспензивен (спира изпълнението на НП) и деволутивен (сезиращ съда) ефект.

По приложението на процесуалния и материалния закон

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество – чл.63, ал.1 ЗАНН. Това означава, че съдът следва да провери законосъобразността на постановлението, т. е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – аргумент от чл.314, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие, съдът служебно (чл.13, чл.107, ал.2 и чл.313-314 НПК вр. чл.84 от ЗАНН) констатира, че АУАН и НП са издадени в предвидената от закона писмена форма.

Административнонаказателното производство срещу жалбопода-теля е започнало със съставяне на АУАН в деня на нарушението и нарушителя, което е в рамките на срока, предвиден в чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Не са допуснати нарушения на чл. 40 от ЗАНН, във връзка със съставянето на акта за установяване на административно нарушение в присъствие на свидетел,

който е присъствал при установяване на нарушението, както и в присъствие на жалбоподателя, който подписал акта и получил препис от същия, надлежно удостоверено с подписа му в съответната графа.

При идентично възпроизведена в Наказателното постановление фактическа обстановка на ЯНК. К. СТ. е наложено административно наказание глоба на основание чл. 185 от ЗДвП в размер на 20 лева.

Съгласно чл. 6, т.1 от ЗДвП Участниците в движението: т. 1. съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка.

Съгласно чл. 185 (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2017 г.) за нарушение на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове, за което не е предвидено друго наказание, виновните се наказват с глоба 20 лв.

При съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление съдът констатира процесуални нарушения от категорията на съществените, които налагат отмяна на последното на процесуално основание.

Настоящият състав намира, че атакуваното наказателно постановление е издадено при не доказаност на материална компетентност на издателя му. В административнонаказателната преписка се съдържа Заповед №8121з-515/14.05.2018 г на Министър Валентин Радев, която урежда право на посочени, с оглед принадлежността им към конкретна служба, длъжностни лица да налагат административни наказания са определение по чл.47, ал. 1 и ал.2 от ЗАНН, като в чл.47, ал.2 от ЗАНН е посочено, че могат да налагат: а) ръководителите на ведомствата и организациите, областните управители и кметовете на общините, на които е възложено да прилагат съответните нормативни актове или да контролират тяхното изпълнение; б) длъжностните лица и органите, овластени от съответния закон или указ; в) съдебните и прокурорските органи в предвидените от закон или указ случаи, а в ал.2 на посочената разпоредба се сочи, че Ръководителите по буква "а" могат да възлагат правата си на наказващи органи на определени от тях длъжностни лица, когато това е предвидено в съответния закон, указ или постановление на Министерския съвет. Горното обстоятелство предопределя доказването на компетентността на органа, издал процесния акт, да става при наличие на доказателства в административната преписка за качеството на съответния издател, по отношение на заемана от същия длъжност, както и по отношение причисленост на тази длъжност към съответен сектор, група, звено и отдел. В посочената заповед Министърът на вътрешните работи в т.2.9 е определил да издава наказателно постановление началника на група "охранителна полиция" в РУ при ОДМВР на обслужващата територия, в т.2.12 началниците на група „ пътен контрол“ в РУ на ОДМВР, а в атакуваното наказателно постановление е посочен като издател началника на група към РУ- Харманли на ОДМВР- Хасково, като не се представиха доказателства същият да е заемал длъжността началник на група "охранителна полиция" или началник

група „пътен контрол“ в РУ – Харманли при ОДМВР- Хасково към издаване на наказателното постановление 09.07.2021г. Компетентността на органа, издал атакуваното НП, е основна предпоставка за неговата валидност, а наличния по делото дефицит на доказателства, удостоверяващи горното обстоятелство, води до единствено възможния извод за липса на компетентност у органа, издал процесния акт. Ирелевантни за решаващата воля на съда са обстоятелствата поради което органа е проявил процесуалното бездействие в доказателствена насока, при изрично указаната доказателствена тежест. Липсата на доказателства, удостоверяващи всички елементи на надлежно предоставена власт да се направи процесното властническо волеизявление, води до единствено възможния извод за издаване на оспорения акт от орган, който не притежава въпросното правомощие. В тази връзка е трайната съдебна практика в Решение от 19.04.2019г. по адм.д. №1269/2018г. На Административен съд - Хасково, решение от 14.05.2019 г. по адм. д. № 274/2019 г. на Административен съд - Хасково, решение № 234 от 09.06.2021 г. по административно дело № 240 по описа на съда за 2021 година от Административен съд - Хасково, Решение от 25.06.2019г. по адм. д. № 494/2019 г. на Административен съд - Хасково, Решение от 06.03.2020 г. по адм. д. № 1218/2019 г. на Административен съд - Хасково и др.

Изложеното води на извод за липса на компетентност от страна на органа за издаване на НП от вида на процесния.

Съгласно нормата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, следва да се отбележи, че е направена индивидуализация на нарушението що се отнася до посочване на конкретното предложение от предвидените в чл. 6, т. 1 от ЗДвП, като словесно е записано водачът "не съобразява поведението си с пътната маркировка". Не става ясно обаче поведението на водача с която точно маркировка не е съобразено, т. е. и тук, както в горния случай, е налице липса на конкретизация на административното обвинение. В тази връзка следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от Правилника за прилагане на ЗДвП (ППЗДвП) дава легално определение за пътна маркировка, като постановява, че "пътната маркировка се състои от линии, стрелки, символи и надписи, нанесени с боя или с материали за пътна маркировка върху пътното платно и пътните съоръжения. Тя бива: 1. надлъжна; 2. напречна; 3. друга". Разпоредбите на чл. 62, ал. 2 и ал. 3 описват други характеристики на пътната маркировка. В чл. 63, чл. 64 и чл. 65 от ППЗДвП са посочени характеристиките и белезите съответно на надлъжната, напречната и другата пътна маркировка. В случая, въпреки визираната нормативна регламентация на пътните маркировки, както актосъставителят, така и административнонаказващият орган са се задоволили да посочат в актовете си единствено "пътна маркировка", без да конкретизират коя точно маркировка се има предвид да не е била съобразена от водача Д.. Следователно, по отношение на нарушението по ал. 6, т. 1 от ЗДвП АНО е допуснал нарушение на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, което

както се посочи по-горе, е съществено, респ. е довело е до нарушаване правото на защита на наказаното лице. Подходът на административно-наказващия орган е незаконосъобразен, тъй като на практика е лишил лицето, на което вменил нарушението, да узнае в какво точно е обвинен – несъобразяване (неспазване) на точно коя пътна маркировка.

Подвеждайки деянието на нарушителя съгласно чл. 6, т.1 от ЗДвП участниците в движението съобразяват своето поведение с пътните знаци и с пътната маркировка обаче, под санкционната разпоредба на чл. 185 от ЗДвП, наказващият орган не е съобразил, че цитираната норма е бланкетна и намира приложение единствено в случаите, в които, за нарушения на императивни разпоредби на ЗДвП или ППЗДвП, не е предвидена изрична санкционна разпоредба, какъвто настоящият не е. За несъобразяване поведението си с пътната маркировка законодателят е предвидил административнонаказателна отговорност за виновния водач, но в разпоредбата на чл. 179, ал. 1, т. 5, предл.

2 от ЗДвП, която предвижда наказание за водач на моторно превозно средство, който не спазва предписанието на пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране, правилата за предимство, за разминаване, за изпреварване или за заобикаляне, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението, а не в тази, на която е основал налагането на глоба наказващият орган, чл. 185 от ЗДвП. По изложените съображения, следва да се приеме, че при издаване на наказателното постановление неправилно и незаконосъобразно административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана по чл. 185 от ЗДвП. Следователно то съставлява основание за отмяна на санкционния акт на това основание в тази част.

Предвид горните доводи, Наказателно постановление № 21-0271-001276 от 09.07.2021 г. на Началник група в РУ Харманли към ОД на МВР – Хасково, с което на ЯНК. К. СТ. ЕГН ***** с адрес гр.Харманли, ул. ***, на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл.185 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 20,00 лв. за нарушение на чл. 6, т.1 от ЗДвП следва да бъде отменено.

Страните имат право на разноси съгласно чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, като с оглед изхода на делото такива се дължат само на жалбоподателя. Пълномощникът на жалбоподателя адв. Г.М. от АК – Хасково е сезирал съда с изрично искане за присъждане на разноси, но тъй като не се представиха писмени доказателства за реално направени разноси за заплащане на адвокатско възнаграждение от страна на жалбоподателя, съдът не присъжда разноси.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал.3, т.2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление **№ 21-0271-001276** от

09.07.2021 г. на Началник група в РУ Харманли към ОД на МВР – Хасково, с което на ЯНК. К. СТ. ЕГН ***** с адрес гр. Харманли, ул. ***, на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл.185 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 20,00 лв. за нарушение на чл. 6, т.1 от ЗДвП, като неправилно и незаконосъобразно..

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ЯНК. К. СТ. ЕГН ***** с адрес гр.Харманли, ул. *** за присъждане на разноски по НАХД № 438 по описа на РС – Харманли за 2021г.,като неоснователно.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд -Хасково в 14 дневен срок от съобщението.

Съдия при Районен съд – Харманли: _____